

חלום מלאכי ההלכה: הסיפור המדהים על הרשב"א וה'אור שמח'

מסע עד לישיבה של מעלה... בנשכיל סוד אחד של אמת.

סְעָרָה בַּחוּץ... וְאֵשׁ קְדוֹשָׁה בַּפְּנִים

- הַלִּילָה יֵרֵד עַל הָעִיר הַקָּדָה
דְּוִינְסֶק. הָרוּחַ שׁוֹרָקָה סְבִיב
קִירוֹת הָאָבֶן.
- אָבֵל בְּתוֹךְ הַחֹדֶר יֹשֵׁב הַגָּאוֹן
הַגָּאוֹן רַבִּי מֵאִיר שְׁמֻחָה.
לְאוֹר הַנֵּר, מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת ה'
עֲצוּמָה, הוּא צָלֵל לְתוֹךְ
דְּפֵי הַגְּמָרָא.

הקשיה העצומה במסכת חולין

הרב הגיע לדרך כ"ב, ושם הוא
עצר. משהו כאן היה קשה
מאד.

המלים נראו כמו חידה סתומה.
הוא פתח בהתרגשות את ספרו
של אחד מגדולי כל כל
הדורות...

פֶּסֶק הַרְשָׁב"א: "יש כּאן טעות!"

הַרְשָׁב"א, שֶׁר הַתּוֹרָה הַסְּפָרָדִי שָׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד
דָּם מִלְּפָנָיו, פֶּסֶק שֵׁישׁ כּאן קִשְׁיָה חֲזָקָה.

הַרְשָׁב"א הַכָּרִיעַ: כִּנְרָאָה נִפְלָה טעות דפוס
בַּמִּלִּים שֶׁל הַגְּמָרָא.

מה אדם רגיל היה עושה?

אדם רגיל

אומר "אם הרשב"א הגדול קבע שזו
טעות, מי אני שאתוכח?"
וממשיך לדף הבא.

רבי מאיר שמחה

רוצה לגלות את אמת ה' השלמה! הוא
מתיגע שעות ארוכות כדי למצא את
ההסבר של הגמרא ללא שום טעות דפוס.

אור האמת: הפאגזל מתחבר!

רבי מאיר שמחה פתח ספר
עתיק נוסף: ה'אבן עזרא'.

ופתאום... הכל התחבר לגמרי!
הוא צלח להבין את הגמרא בדיוק
מושלם מבלי לשנות אפילו אות אחת.
השמחה וההודיה לה' בערו בליבו.

מעיפות לחלום של מלאכים

הַשָּׁעָה הַיְּתֵה מְאַוְחֶרֶת מְאֹד. עֵינָיו הֶקְדוּשׁוֹת שֶׁל הָרֵב נֶעְצְמוּ, וְהוּא נִמְנֵם מְעֵט עַל מְקוֹמוֹ.
וְאִז, נִפְתָּחוּ לְפָנָיו שַׁעְרֵי שָׁמַיִם בְּמַחֲזָה שְׁשׁוּם אָדָם פָּשׁוּט לֹא זָכָה לִרְאוֹת...

בְּתוֹךְ פְּמִלִּיא שֶׁל מַעֲלָה

רַבִּי מֵאִיר שְׁמֻחָה מָצָא אֶת עֶצְמוֹ בְּסִנְהֶדְרִין
שֶׁל הַשָּׁמַיִם.
מֵאוֹת נְשָׁמוֹת שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, עֲטוּפִים
בְּטִלִּיתוֹת נוֹצָצוֹת מְאוֹר ה', יָשְׁבוּ וְעָסְקוּ
בְּדִבְרֵי תוֹרָה מְתוּקִים מְדַבֵּשׁ.

הַשְׂאֵלָה הַכּוֹאֶבֶת בַּשָּׁמַיִם

הַשְׁתַּרְר שְׁקֵט עָמוּק. קוֹל מְרוֹמָם יֵצֵא
מִנְשִׂיא בֵּית הַדִּין וְאָמַר:

"רוֹאִים אָנוּ צֵעַר בְּעוֹלָם שְׁלֵמָה...
הָאֵם חָסֵר כָּעֵת בְּעוֹלָם אָדָם עֲנֵק נְשִׁין
הַהִלְכָתִית בַּשְּׁלֵמוֹת מְחֻלָּטֹת?"

דְּמוּת הַיּוֹד קָמָה מִכְסָּאָה...

מִתּוֹךְ הָרַבָּנִים קָמָה דְּמוּת קְדוֹשָׁה מִסִּנּוּרַת מֵאוֹר. זֶה הָיָה הָרֶשֶׁב"א בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ!
כָּל גְּדוּלֵי הָעוֹלָם שָׁתְּקוּ וְהִמָּתִינוּ לְדַבָּרֵיוֹ שֶׁל עֶנֶק הַהֶלְכָה. מָה הוּא יִגִּיד?

הַהַכְרָזָה הַמְדִּיהִמָּה וְהַמְשִׁמָּחַת!

הַרְשָׁב"א הַרִים אֶת קוֹלוֹ: "לֹא! זֶה לֹא
נָכוֹן שֶׁחִסַּר מִי שֶׁיִּכּוֹן לְאַמֶּת!"

"יֵשׁ עֹכְשׁוֹ רַב בְּעִיר דְּוִינְסֶק עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה, שֶׁכּוֹיִן לְאַמֶּת הַגְּמוּרָה שֶׁל הַגְּמָרָא
לְפִי דְּבַרֵּי ה' אֲבֹן עֶזְרָא, אֲפֹלוּ יוֹתֵר מִמֶּנִּי!"

בִּקּוּר מַלְא בְּאוֹר וְשִׂמְחָה

רַבִּי מֵאִיר שִׂמְחָה פָּקַח אֶת עֵינָיו.
שִׂמְחָתוֹ עָלְתָה עַל פָּנָיו בְּחִיוֹן
עֲצוּם שֶׁל הוֹדָיָה לָהּ.

כְּשֶׁנִּכְנַס חֲבֵרוֹ, הֶגְאֹן רַבִּי נָחוּם
בְּרוּךְ גִּינְצֶבוּרְג, הוּא נִדְהָם: "כְּבוֹד
הָרֵב, עַל שׁוֹם מָה הַשִּׂמְחָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת הַבִּקּוּר?"

איך מגיב אדם כשמישהו אחר מתקן אותו?

אדם רגיל (מלא גאווה)

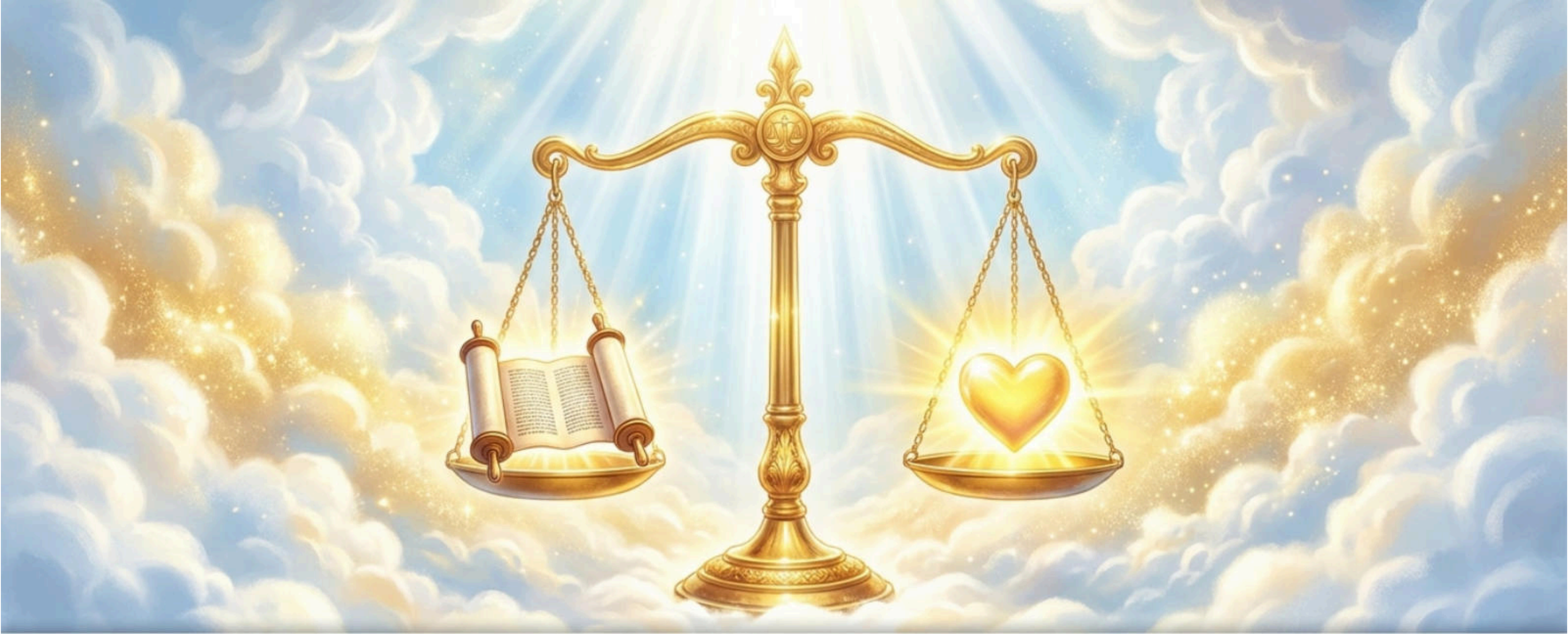

כועס ומתבייש, מתעקש שהוא צודק
בגלל האגו שלו.

ענק מדות (כמו הרשב"א)

מודה באמת מיד בשמחה גדולה! כי לא
הכבוד שלו חשוב – אלא האמת של תורת ה'!

הַשְׁמִיכָה הָאֲמִית שֶׁל הָאֱמֶת

רַבִּי מֵאִיר שְׁמִיכָה סִפֵּר לְרַבִּי נַחוּם אֶת הַחֲלוּם. הוּא לֹא שָׁמַח כִּי הוּא כְּבִיכּוֹל 'נִצַּח' אֶת הָרֶשֶׁב"א. כָּלֵל
כָּלֵל לֹא! הוּא שָׁמַח כִּי הָרֶשֶׁב"א לִמַּד אוֹתָנוּ שְׂגִדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבִים אֶת הָאֱמֶת יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אֲחֵר.
כְּשֶׁהָאֱמֶת צָצָה – גַּם בַּשָּׁמַיִם רוֹקְדִים!

גַּם אֲנִי גִבּוֹר שֶׁל אֲמַת!

בַּפֶּעַם הַבָּאָה שְׁחַבֵּר מִתִּיקוֹן
אוֹתָךְ בְּמִשְׁחָק אוֹ בִּכְתָּה, זְכוֹר
אֶת הַרְשָׁב "א!"

אַל תִּכְעַס. הִיָּה עֵנֶק בְּמִדּוֹת!
חִיךְ לַחֲבֵר וְאָמַר לוֹ: "וְאוֹ כִּי"
אֹ! אַתָּה צוֹדֵק לְגִמְרִי!
תוֹדָה שְׁגָלִית לִי אֶת הָאֲמַת."
כִּךְ תִּשְׁמַח אֶת אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים.